Laddina-kelel omma asja ajjada. Sedda nüüd om wajja Laddina-kolen kige holega oppi.

Meie olleme minnewa ajjastaja kalendrin kõnelnu, kuis mõnda- nink mitmasugguſt mõiſtmiſt ja tundmiſt ſellel tarbis om, ke kui õige henge-karjus peap Jummala ſõnna kulutama ja ſõamide päle külwama, ehk ſellel, kelle tö om, haigid kaaslähhämbid arstida, ehk ſellel, kelle hoolde antas riidlejide waijel õiguſt mõista ehk kohhut mõista kurjateggijide päle. Sedda mõiſtmiſt nink tundmiſt külwetas ſurin kolen, nink ſe ſemen, kui temma melen ſaap petus nink hoietus ütten kaunin usſutawan ſõamen, kannap õnneliko ſuggu, mes ka ſulle hääs tullep, kui ſul ſedda omman urtſikun wajja om. Seſt kui ſinna kerrikuſt koddo läät nink juttus om ſinno ſõant kostotanu, ſis om ſe kostotaw waimolik wessi ſo ſõame kuiwanu ma päle tulnu ütteſt ojjakeſeſt, mes wälja tullep ſeſt ſureſt tarkuſeſt jõeſt, mes ſurin kolen wolap. Nink kui ſinna haige maan ollet wote pääl nink tohter tullep ſinno mannu nink annap ſulle ſe rohhi, mes ſo wallu ärrawõttap nink ſulle terwuſt jälle kätte annap, es ſul ſis oſſa ſa ſeſt tarkuſe-wiljaſt, mes waiwaga opjide waimo päle külweti ni kui põllo päle? Sepärraſt kae iks tennoliko ſõamega Uniwerſiteti-majja päle nink mälleta ſedda õnnistamiſt, mes ſäält jubba ſinno päle om tulnu nink weel wõip tulla.

Ent ſa tijat ka, et peat ſement külwama häste harritu ma päle, kui ta peap iddanema nink kaswama, nink et kui kigeparemb ſemen ſaap holega külwetus ütte harrimata ſõda päle, et ſis põimo ei olle lota. Nätſe nida peap ka poiſi waim ſama walmiſtetus, ſedda tulloga wastawõtma, mes targa nink oppetetu mehhe oppetawa Jummala-tundmiſeſt, arſtmiſeſt, ſäeduſiſt, kohtuſt nink õiguſeſt nink muiſt tarwilikuiſt tundmiſiſt. Säratſeſt ſüggawambaſt oppuſeſt ei wõi mitte eggaüts arwo ſada, kes adra taggaſt ehk hantwärgi koaſt ehk poeſt tahhas õkwa ſuurte koli minna. Säratſidega olles tarkuſe põllo pääl luggu nida, kui tahhas üts innemine, kes ei mõista atra hoita, ütte tallomajja wõtta; — ta ſaas põllo pääl ſaisma nink es tias, mes tetta. Riſammoti ſaas tõine ilma nõwwota ſaisma tundmiſe waimoliko põllo pääl, kui temma waim ei olle harrinu ſedda tööd teggema, mes waimo põllo pääl tettas. — Säraſt tarwiliko waimo-harjotuſt nüüd antas säratſin kolen, kenneſt nüüd kõnneleme, norile innemiſile, kea tahtwa Uniwerſitetin ſüggawambat oppuſt ſada ehk tuderida. Sepärraſt kutſutas neid kole ka Kimnaſiumis, ſe om ärraſelletetu: harjotamiſe-kool. Säratſen kolin peawa nore innemiſe 8 ehk 10 ajjaſtaiga rüſſima, enne kui neid arwatas walmi ollewat, Uniwerſiteti ſüggawambat oppuſt tulloga wastawõtma.

Mes oppuſt nüüd Kimnaſiumin poiſſele antas? Mitte ütſinda ſedda oppuſt, mes ſinna eſſi tijat tarwilik nink tullulik ollewat, ni kui om ramato luggemine, mes ſinna latſe põlwen eſſi ollet opnu nink mink läbbi ſinna Jummala ſõnnaſt wõit ſõant kostotada nink ka mõnneſt tõiſeſt ramatuſt hääd oppuſt ſada; ehk kirjotamine nink rehkendamine, mes päiwalikun ellun ja kauplemiſen tullulik om; ehk Katekismuſe, Piibli nink waimoliko laule tundmine, mes ſul ristiinnemiſe ſaiſuſen tarwis om. Sedda kiik wõis ka lühhemban ajjan oppata nink ſedda tundmiſt peawa poiſkeſe päleke pään ütten toma, kui neid Kimnaſiumi-koli wastawõetas. Sääl opwa poiſi Laddina- nink Kreka-keelt, et nemma wannuſt targuſt ramatuiſt wõiwa häste arwo ſada. Opwa ka Wenne-keelt ni ſelgede, et nemma ſen kelen wõiwa häste kõnnelda nink kirjutada kõrgiſt asjuſt, nink ſe tarwis lät ſüggawambat kele-tundmiſt wajja, kui ſedda kele-murde, mes päiwalikun ellun willand om. Opwa ka neid ſündinuid asju, mes wannaſt ajjaſt